

РЕШЕНИЕ

№ 5280

гр. София, 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11468** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от [фирма], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [улица], ет. партер, офис 1, ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. М. А., в качеството му на управител, срещу РА № Р-22002218003471-091-001/26.02.2019г. издаден от Д. И. Д. - орган, възложил ревизията и Г. С. Б. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение 858/20.05.2019г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С..

В жалбата се сочи, че обжалваният ревизионен акт е незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон, като се излагат конкретни аргументи. Твърди се, че изложените констатации са неверни, недоказани и необосновани. Иска се от съда постановяване на решение, с което да бъде отменен РА № Р-22002218003471-091-001/26.02.2019г., потвърден с Решение 858/20.05.2019г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С., както и присъждане на всички направени в производството по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Ч., който поддържа подадената жалба. Претендира разноски, за които представя списък на разноските. Подробни съображения излага в писмени бележки, постъпили по делото.

Ответникът – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Поддържа правните изводи в

акта.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител и невзема становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218003471-020-001 от 15.06.2018 г., връчена по електронен път на 09.07.2018 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22002218003471-020-002 от 08.10.2018 г. и №Р-22002218003471-020-003 от 08.11.2018 г., издадени от Д. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-369/30.03.2016 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.08.2017 г. до 30.09.2017 г.

Ревизията е повторна и е възложена във връзка с Решение № 817 от 11.06.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22221417006368-091-001 от 15.03.2018 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия със задължителни указания.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002218003471-092-001 от 05.02.2019 г., връчен по електронен път на 06.02.2019 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от дружеството не е подадено възражение срещу констатациите и предложението за установяване на задължения с РД.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218003471-091-001 от 26.02.2019 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Д. И. Д. – орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 27.02.2019 г.

С оспорвания РА са извършени корекции на декларираните от лицето резултати по ЗДДС за данъчните периоди м. 08.2017 г. и м. 09.2017 г., вследствие на непризнато на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от с. з. право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] и [фирма].

Основната дейност на задълженото лице е международен автомобилен превоз на товари и застрахователни услуги, за осъществяването на която същото притежава Лиценз №15823 от 27.07.2016 г. за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка, валиден до 26.07.2026 г. и Договор за застрахователно агентство от 03.08.2016 г. със [фирма]. Дружеството е декларирало обект, от който упражнява дейност – хале №3, както и паркоместа за паркинг на автомобили и канал за ремонт на автомобили в автобаза „М.“, находяща се в [населено място],[жк], съгласно договор за ползване от 01.06.2016 г., сключен със [фирма], ЕИК[ЕИК]. Освен това по силата на друг договор за наем от 01.11.2016 г., сключен със същото дружество, разполага и със 7 паркоместа на паркинг за тежкотоварни камиони, находящ се в [населено място],[жк], представляващ промишлен терен.

За осъществяване на дейността си дружеството не притежава собствени превозни средства, а използва наети, за което са били представени следните договори: 3 договора от 20.07.2016 г. и 3 договора от 01.09.2016 г., сключени с [фирма] за наем на товарен влекач, марка Д., с [рег.номер на МПС] ; товарен влекач, марка Д., с [рег.номер на МПС] ; товарен влекач, марка Д., с [рег.номер на МПС] ; ремарке за товарен автомобил ЩМИТЦ, с [рег.номер на МПС] ; ремарке за товарен автомобил ЩМИТЦ, с [рег.номер на МПС] и ремарке за товарен автомобил ЩМИТЦ, с [рег.номер на МПС] ;

- 2 договора от 07.07.2016 г., сключени с Т. Л. Н., за наем на лекотоварни автомобили, марка „Форд“ модел „Транзит“ с рег. [рег.номер на МПС] и марка „С.“, модел „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

За ревизирия период дружеството има назначени 6 лица по трудови правоотношения на длъжности: товарен автомобил международни превози и шофьор лекотоварен автомобил.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане от жалбоподателя са извършени процесуални действия, описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА.До [фирма] е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22002218003471-040-001 от 08.10.2018 г., с което от дружеството са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност през ревизирия период. Искането е връчено на дружеството по електронен път на 20.09.2018 г. В отговор са представени документи, справки и писмени обяснения с вх. №Р-22002218003471-ПРД-001-И/08.10.2018 г., № Р-22002218003471-ПРД-002-И от 08.10.2018 г., №Р-22002218003471-ПРД-003-И от 08.10.2018 г. и № Р-22002218003471-ПРД-004-И от 27.11.2018 г.

С Протокол № 1373840 от 21.11.2018 г. е документирано посещение на адреса за кореспонденция за извършен преглед на счетоводни и търговски документи на дружеството.

С Протокол №1373846 от 28.11.2018 г. са присъединени документи, събрани в хода на предходното ревизионно производство, приключило с издаването на РА №Р-22221417006368-091-001 от 15.03.2018 г., при което органите по приходите са установили, че част от наетите от [фирма] товарни автомобили са предоставени от [фирма] за ползване на същото основание и на други транспортни дружества за същите период, а именно: - ремарке ЩМИТЦ, с рег. [рег.номер на МПС] е отдадено по договор за наем от 01.06.2016 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и по договор за наем от 01.09.2016 г. на [фирма];

- полуремарке ЩМИТЦ, с рег. [рег.номер на МПС] е отдадено по договор за наем от 01.06.2016 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и по договор за наем от 01.09.2016 г. на [фирма];

- ремарке ЩМИТЦ, с рег. [рег.номер на МПС] е отдадено по договор за наем от 01.06.2016 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и по договор за наем от 01.09.2016 г. на

[фирма];

- товарен влекач Д., с рег. [рег.номер на МПС] е отдаден по договор за наем от 01.06.2016 г. на [фирма] и по договор за наем от 20.07.2016 г. на [фирма];

- товарен влекач Д., с рег. [рег.номер на МПС] е отдаден по договор за наем от 01.06.2016 г. на [фирма] и по договор за наем от 20.07.2016 г. на [фирма];

- товарен влекач Д., с рег. [рег.номер на МПС] е отдаден по договор за наем от 01.06.2016 г. на [фирма] и по договор за наем от 20.07.2016 г. на [фирма].

В изпълнение на указанията, дадени от Директора на дирекция ОДОП С. в Решение №817 от 11.06.2018 г. в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на всички дружества - наематели на товарни транспортни средства от [фирма], в т. ч.: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. От проверяваните лица са изискани документи, свързани с наемането и периода на експлоатацията на превозните средства. След анализа на ангажираните от цитираните дружества доказателства, органите по приходите са констатирани, че съвпадения в периода на наемането на транспортните средства съществува единствено по отношение на ремарке ЩМИТЦ, с рег. [рег.номер на МПС] и товарен влекач Д., с рег. [рег.номер на МПС] /за период от 21 дни/, тъй като в останалите случаи първоначалните договори за наеми са своевременно прекратени с анекси към тях.

От приобщените в ревизионно производство доказателства е установено също, че за ревизираните данъчни периоди, данъчния кредит на [фирма] е формиран основно от фактурирани доставки на стоки /резервни авточасти и консумативи/, изпълнители по които са [фирма] и [фирма]. Отказаното на жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените дружества е било предмет на обжалване в административно производство, впоследствие пред настоящата инстанция.

Относно доставките от [фирма] е констатирано, че жалбоподателят е декларирал и упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 621,93 лв. за данъчен период м. 07.2017 г. по фактура №30... 98 от 19.07.2017 г. с предмет на доставка „части и консумативи за МПС“. На доставчика в хода на предходната ревизия е извършена насрещна проверка, завършила с ПИНП №П-22221417006368-141-001 от 19.01.2018 г. /присъединен, ведно с доказателствата, съгласно Протокол №1373846 от 28.11.2018 г./ ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път. В отговор от [фирма] са били представени заверено копие на спорната фактура, с приложен към нея дневен финансов отчет от фискално устройство от 10.10.2017 г. за получените плащания в брой /в информационната система на НАП липсват данни за генериран финансов Z отчет/.

От проверяваното лице са ангажирани и съпроводителни документи: договор за поръчка от 01.08.2016 г., приемо-предавателен протокол, заявка и стокова разписка. Представени са също и доказателства за произход на стоките: фактури, издадени от [фирма], в качеството му на предходен доставчик с приложени към тях фискални бонове. Съгласно приложената главна книга на счетоводна сметка 411 – „Клиенти“,

прекият доставчик е признал прихода от извършената продажба към ревизираното лице.

При извършена служебна проверка в информационната система на НАП е установено, че фактурата е включена от [фирма] в дневника за продажби за съответния данъчен период. Констатирано е, че към периода на доставката проверяваното лице не е разполагало с назначени лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Последното се явява в противоречие с резултатите от извършената справка в ПП С. – „Справка актуално състояние на действащите трудови договори“ за период, съгласно която за проверявания период /м. 07.2017 г./ [фирма] е разполагало с едно лице на трудов договор, назначено на длъжност – началник склад. За назначеното лице няма данни да са внасяни дължимите внасяни здравноосигурителни вноски и данък върху доходите на физическите лица. Посочено е още, че доставчика не е разполагал и с необходимата материално-техническа обезпеченост. От същия не са представени доказателства за наличието на активи /собствени или наети/, необходими за изпълнението на фактурираните доставки на стоки. Данни за наличието на такива не се съдържат и в информационната система на НАП - справка местни данъци и такси и справка за превозни средства по данни от КАТ. За ревизираните периоди в дневниците за покупки на доставчика не са вписани фактури за направени разходи за ел. енергия, вода, интернет, телефони и др., присъщи за дружества, извършващи стопанска дейност.

За доставките от „КТМ 33” Е. е констатирано, че за ревизирания период жалбоподателят е декларирал и упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 31 721,24 лв. по 21 фактури с предмет части и консумативи за МПС. ИПДПОЗЛ е било връчено на доставчика по електронен път. В указания от органите по приходите срок са представени: заверени копия на спорните фактури, окомплектовани с приходни касови ордери и дневни финансови отчети от фискално устройство за получените плащания в брой, приемо-предавателни протоколи, заявки, стокови разписки и справка за стоков поток. От проверяваното дружество е представен и договор за наем на недвижим имот от 14.09.2016 г., сключен с Д. И. А., в качеството ѝ на наемодател, по силата на който проверяваното дружество наема за временно и възмездно ползване обособена част от недвижим имот, представляващ складово помещение от 50 кв. м., находящо се на адрес: [населено място],[жк],[улица].

Относно произхода на частите и консумативите, предмет на доставките към жалбоподателя, от проверяваното лице са представени фактури от предходен доставчик [фирма].

При извършена служебна проверка в информационната система на НАП е установено, че с изключение на фактури №3...1 от 04.08.2017 г и №3...2 от 09.08.2017 г. /издадени преди ДДС регистрацията на [фирма]/, останалите данъчни документи по реда на чл. 114 от ЗДДС са включени в дневниците за продажби на доставчика за съответните данъчни периоди. Органите по приходите са констатирани, че към датите на издаване на съответните фактури [фирма] има назначено 1 лице по трудово правоотношение на длъжност „управител склад“. Не са установени данни за притежавани от

дружеството транспортни средства и недвижими имоти.

От ревизираното лице за доказване на спорните доставки от [фирма] и КТМ 33” Е. са представени документи, идентични на ангажираните от преките доставчици, в т. ч.: заверени копия на фактури, окомплектовани с фискални бонове, съпроводителни документи - заявка за части и консумативи, стокова разписка и приемо-предавателен протокол. Представени са също така и писмени обяснения от управителя на дружеството, съгласно които получените части и консумативи се използват за ремонти на МПС и ППС, които дружеството използва за извършване на дейността си – международен автомобилен транспорт.

Предвид установеното от фактическа страна ревизиращите органи са приели, че представените в хода на ревизията документи не доказват реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 33 343,17 лв., по всички фактури, издадени от [фирма] и КТМ 33” Е..

По делото е изпълнена и прието заключение на вещото лице по назначената съдебно счетоводна експертиза/ССЕ/, което съдът изцяло кредитира, като обективно и компетентно.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, в съдебното производство съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК и отговаря на изискванията на чл. 120 от ДОПК – съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно действащата нормативна уредба, правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с наличието на реално изпълнена доставка, по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата следва, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В решенията на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуване на относимите разпоредби на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. / т. 32 на Решение 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 г., Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г.

по дело С-152/02 и др./ изрично се сочи, че за да се признае право на данъчен кредит, е необходимо първо да се провери дали доставките са осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право.

Предмет на доказване при изследване реалността на доставка на стоки е фактичката възможност на доставчика да достави вещи от съответния вид и количество; обстоятелствата, свързани с прехвърлянето правото на собственост върху вещите; съхранението; превозът и предаването им на получателя по фактурата и т. н.

В случая, органите по приходите са обсъдили поотделно и в съвкупност представените от доставчиците и ревизираното лице документи, съпоставили са ги с установените данни от информационния масив на НАП и са достигнали до обосновани и законосъобразни фактически и правни изводи, че не е доказано реалното извършване на доставките от страна на двете дружества.

Правилно е посочено, че търговията с авточасти и консумативи изисква складирането на стоките в помещения с подходящи условия /затворени и покрити/. Представения в случая договор за наем, ангажиран при това единствено от [фирма] не намира потвърждение при извършените проверки. Относно договора за наем на адрес: [населено място],[жк], [улица], е установено, че [фирма] няма осчетоводени документи за платен наем. Дружеството не е подало в тази връзка и декларация по чл. 55 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/. От своя страна, Д. И. А. не е подала Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ, в която да посочи доход от наем, поради което и не е доказано [фирма] в действителност да е притежавало и разполагало с необходимите търговски площи, в които да съхранява закупените и впоследствие продадени от него стоки.

[фирма] и [фирма] не са имали и необходимия на изпълнението на спорните доставки кадрови потенциал. От дружествата са подадени уведомления по чл. 62 от КТ само за по едно лице, назначено по трудов договор, напълно недостатъчни предвид факта, че голяма част от доставките са свързани с осъществяване на товаро-разтоварни работи на голямо габаритни стоки - гуми за товарни МПС, помпи, радиатори, акумулатори и др. [фирма], пък отделно от това, не е внасяло дължимите за работника здравноосигурителни вноски и данък върху доходите на физическите лица. Липсват документи, доказващи и

последователността при транспортирането на въпросните стоки от предходните доставчици / [фирма]/ [фирма] и [фирма], както и последващия превоз до [фирма]. Липсва информация и за мястото на товарене и разтоварване на стоката. Видно от представените пътни листа, изготвени от ревизираното лице, документи за транспортирането на стоките по спорните фактури са налични единствено по отношение на превоза от преките доставчици /без да са налице категорични доказателства, че въобще са стопанисвали складови бази/ до склада на [фирма]. Такива обаче липсват по отношение движението на стоките от предходния доставчик до [фирма] и [фирма].

Не са налице и доказателства за произхода на стоките доставени от [фирма] и [фирма] към [фирма]. В случая предходен доставчик на всички стоки по спорните фактури е бил [фирма]. На [фирма] е била извършена ревизия, приключила с издаване на РА №Р-22220617001014-091-001 от 23.11.2017 г., с който са оспорени всички получени и извършени доставки от дружеството за период съвпадащ с този по настоящото ревизионно производство. Цитирания РА е обжалван по административен ред пред директора на дирекция ОДОП, който се е произнесъл с Решение №287/21.02.2018 г., потвърждавайки изцяло РА. Същият не е бил обжалван и е влязъл в сила, обстоятелства които са безспорни.

Следва да се посочи също, както е констатирал и ревизиращият орган, че в преобладаващата част от фактурите на [фирма] и [фирма] авточастите не са описани с каталожен номер, т. е. не са идентифицирани точно и в тази връзка не може да се установи за какъв вид автомобил се отнасят и конкретно дали са относими за автомобилите, ползвани от [фирма].

В настоящия случай, по процесните доставки са приложени основните документи - фактури, приемо-предавателни протоколи, складови разписки и др. Същите сами по себе си не могат да се считат за безспорно доказващи доставките, при наличие на всички други констатирани факти от ревизиращите органи.

Не е доказано използването и влагането на закупените резервни части, гуми и консумативи в ремонта и експлоатацията на наетите съгласно договорите с [фирма] товарни МПС. Правилна е констатацията, че не е представена информация кога и от кого

товарните автомобили са ремонтирани, как са отчитани и каква документация е водена за ремонтите на автомобилите и за подмяната на гумите, индивидуализация и конкретизиране вида и количеството на гумите, резервните части и консумативите и съответно информация за конкретните МПС, в които са вложени същите. Резервните части и консумативите не са завеждани в натурално и стойностно изражение като стоково - материални запаси. Същите са изписвани на разход по сметка 601 - Разходи за материали. Не е водена аналитичност на вложените/изписаните - гориво, консумативи, резервни части по отделни транспортни средства, за които са предназначени. Няма работни карти или досиета на всеки автомобил, в които да са отразени възникналите технически проблеми или нужда за подмяна на части и съответно - отремонтиранте агрегати и подменените части, както и предоставените за експлоатация консумативи по вид и количество.

[фирма] е представило документи за закупуване на огромни количества консумативи и резервни части, за които не е доказано, че са били необходими в реалната икономическа дейност на дружеството.

С оглед на това следва и извода, че [фирма] и [фирма] са издали фактури с получател [фирма], които не отразяват реално осъществени доставки, по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Формално са налице документи, които обаче не е доказано да обективират фактически извършени стопански операции.

По делото е изпълнена и прието заключение на вещото лице по назначената съдебно счетоводна експертиза/ССЕ/, което съдът изцяло кредитира, като обективно и компетентно. Приетата по делото експертиза не установява от фактическа страна нови обстоятелства, различни от приетите за установени в РА.

С оглед изложеното оспореният РА е правилен и законосъобразен, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Въз основа на изложеното следва на ответната страна да бъдат присъдени разноски за юрисконсулско възнаграждение в размер на 1 530,29 лв. съгласно разпоредбата на чл. 161 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09 юли 2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [улица], ет. партер, офис 1, ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. М. А., в качеството му на управител, срещу РА № Р-22002218003471-091-001/26.02.2019г. издаден от Д. И. Д. - орган, възложил ревизията и Г. С. Б. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение 858/20.05.2019г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С., с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, в размер на 33 343,17лв.

ОСЪЖДА [фирма], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [улица], ет. партер, офис 1, ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. М. А., да заплати на НАП сумата от 1 530,29 лв., разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

